

Переклади

Тетяна Даніленко

В перекладах складаю дивний пазл
З думок чужих і почуттів бентежних,
І щоб ліхтарик в сутінках не згас,
Як тінь іду, ступаю обережно...

Щоб віднайти свою співучість рим,
Не змінюючи ритму бездоганність,
І обережним дотиком малим
Внести своє у вірша первозданність.

Я ніби поряд, та іду услід,
Поезії чарівність відчуваю,
І марю, що казковий перехід
З минулого в майбутнє відкриваю.

В мені часів минулих забуття
Відроджується подихом сміливим —
Чиясь любов, страждання і життя
Пронизуються світлом мерехтливим.

Все оживе, нехай хоча б на мить,
Для когось прийде словом зрозумілим,
Чиєїсь мудрості відкриється блакить
Серед нерозумінь закам'янілих...

21.06.2022